

Ekspozicija „**Jūrelė prašo smulkaus tinklo**“ sukurta, kad išsaugotų Paviluostos žvejybos vertybes ir tradicijas nuo XX a. pradžios iki šių dienų, eksponatus derinant su naujoviškais technologijomis.

1. Gelbėjimosi ratas. XX a. 8 dešimtmetis
2. Bokeris – įrankis kabliukams sulenkti, lankstyti. XX a. 2–5 dešimtmetis
3. Samtelis vandeniui semti
4. Įrankis statinės spaustuvų lankui uždėti. XX a. 3–5 dešimtmetis
5. Statinaitė silkėms sūdyti
6. Skryščiai – prietaisas virvės judėjimo kryptį keisti
7. Valties įkabos
8. Žiokeris – naudojamas žvejojant ūdomis, nugrimzdusioms ūdoms rasti ir iškelti
9. Valties inkaras
10. Ūdos – naudotos unguriams, menkėms žvejoti. XX a. 2–5 dešimtmetis
11. Tinklo siūlų atvijimo įrankis. XX a. 6 dešimtmetis
12. Sukutis – žvejybinių tinklų virvėms, kad tinklai nesusipjaustytų
13. Akmenėlių komplektas žvejų tinklams gramzdinti. XX a. 2–5 dešimtmetis
14. Krepšys žuvims
15. Žibalinis žibintas
16. Ūdų kiocė. XX a. 3–5 dešimtmetis
17. Žvejybos tinklas. XX a. 2–3 dešimtmetis
18. Žvejybos įrankis žuvims gaudyti. XX a. 3 dešimtmetis
19. Dukuryš – įtaisas žuvims gaudyti braidant. XX a. 3–5 dešimtmetis
20. Senovinės svarstyklės – svėrimo svoriai. XX a. 2–3 dešimtmetis
21. Žiokeris – naudojamas žvejojant ūdomis, nugrimzdusioms ūdoms rasti ir iškelti
22. Savadarbis samtukas
23. Kompasas
24. Šeivos – žvejybos tinklams austi ir lopyti
25. Špantai – skersinis laivo korpuso tvirtinimo elementas. XX a. pradžia
26. Medinis plaktukas su metaliniais lankeliais
27. Durklas žuvims gaudyti. XX a. 3 dešimtmetis
28. Fenderis – tvirtinamas prie valties borto apkrovai mažinti, valčiai artėjant prie prieplaukos. XX a. 2–3 dešimtmetis
29. Žvejo kepurė. XX a. 2–3 dešimtmetis

30. Valties vairas
31. Plastikinis plūduras – žvejybos tinklams jūroje pažymėti. XX a. 7–8 dešimtmetis
32. Laivo skambutis. XX a. 5 dešimtmetis
33. Statinaitė silkėms sūdyti
34. Borto žibintas. XX a. 6–7 dešimtmetis
35. Smėlio laikrodis. XX a. pradžia
36. Žvejo pypkė. XX a. 3 dešimtmetis
37. Žiebtuvėliai
38. Kišeninis laikrodis. XX a. 3 dešimtmetis
39. Rankinis chronometras. Šturmanai naudojo navigacijai XX a. 6 dešimtmetyje
40. Laivo laikrodis. XX a. 6–8 dešimtmetis
41. RB tipo žvejybos laivo vairas. XX a. 7 dešimtmetis
42. Ritės fragmentas su metaliniu žiedu
43. Pjūklas
44. Detektorius – prietaisas moduliuotam signalui paskirstyti XX a. 7 dešimtmetis
45. Stiklinis plūduras – žvejybos tinklams jūroje pažymėti. XX a. 7 dešimtmetis
46. Aliejus gali
47. Pagalbinis įrankis tinklams gaminti. XX a. 6 dešimtmetis
48. Konservų atidarytuvas. XX a. 7 dešimtmetis
49. Laivo žibintas (žibalinis)
50. Įrankis menkėms žvejoti. XX a. 2–3 dešimtmetis
51. Laivo magnetinis kompasas. XX a. 5 dešimtmetis
52. Gelbėjimosi liemenė. XX a. 7–8 dešimtmetis
53. Plūduras – žvejybos tinklų gramzdinimo vietai pažymėti
54. Binoklis. XX a. pradžia
55. Binoklis. XX a. 6–8 dešimtmetis
56. Fenderis – tvirtinamas prie valtys borto apkrovai mažinti, valčiai artėjant prie prieplaukos. XX a. 2–3 dešimtmetis
57. Tinklas menkėms, lašišoms žvejoti. XX a. vidurys
58. Stoderis – ant vandens inkaru pritvirtinamas navigacijos ženklas parodo užmestus tinklus
59. Dėžė žuvims. XX a. 7–8 dešimtmetis

60.Švenčių dekoras. XX a. 7 dešimtmetis

61.Bučius dyglėms žvejoti. XX a. 5 dešimtmetis

62.Bučius nėgėms žvejoti. XX a. 3 dešimtmetis

„Gulint naktį Paviluostoje pro pravirą langą galima išgirsti variklio pukšėjimą. Šie garsai pamažu artėja, ima retėti, o tada staiga nutrūksta ir dingsta. Tai iš žvejybos sugrįžusi motorinė valtis. Žvejų priplaukoje girdisi balsai, krepšių girgždesys, kibirų barškėjimas. Ankstyvą rytmetį, vos brėkstant, prasideda sunkus žvejų darbas. Valkšnos nėra didelės, dažniausiai vos vos padengia išlaidas, bet **žvejys nepratęs turtingai gyventi**. Popiet iš žvejybos jūroje viena po kitos grįžta valtys, o tada žvejų uostas atgyja, triukšmingai renkasi supirkėjai, čiupinėja žuvis ir derasi. Žvejys žino savo kainą, bet žydelis irgi žino, kad reikia išpešti kuo didesnę naudą. Ginčai, derybos – pagaliau susitariama. Tada laukia žuvų išėmimo iš sunkių tinklų darbai.“

/„Paviluostos gyvenimo vaizdai“, „Kuržemės žodis“ („Kurzemes vārds“), Nr. 170, 1936-07-31/

„Kalbant apie žvejybos vietas, pirmiausia reikia paminėti **Akmenragio iškyšulį**, į kurį Paviluostos gyventojai plaukia gaudyti menkių ir strimelių. Taip pat daugelis žvejoja ir plekšnes. Strimelės ir menkės pavasariais išplaukia prie krantų, o vasarą ir rudenį vėl pasitraukia gilyn į jūrą, kurioje neretai strimeles reikia žvejoti net 45 sieksnių gylyje. Kartais ir menkes tenka traukti iš 17–18 ar net 20 sieksnių gylio. Daugiausia yra plekšnių žvejybos vietų: tiek arčiau prie kranto, tiek toliau jūroje. Vykstant į pakrantės žvejybą, daugiausia pietų link, bet nepasiekus Akmenragio iškyšulio, yra **Strazdų iškyšulys priešais Strazdų namus**, čionai yra **Parvartė** – priešais uostą. Kokie 3 km šiaurės link yra **Naujoji Parvartė (Jaunā Pārvārte)**. Toliau už kelių kilometrų – **Cērpas (Cērps, liet. Kupstas)**, **Kugio Spilė (Kuģa Spille, liet. Laivo smaigalys)** ir **Pūcės stūris (Pūces stūris, liet. Pelėdų kampas)** (priešais Pūcės namus) – visos trys vietos yra netoli viena kitos. Gerų vietų plekšnėms gaudyti yra ir toliau jūroje, pavyzdžiui, priešais uostą apie 20 km nuo kranto yra **Malienas (Māliens)**. Nuo ten tik pakrantės ir miškai, nėra nieko daugiau, tik siauras juodas brūkšnelis horizonte. Toliau į šiaurę yra **Plėsėjas (Plēsējs, liet. Plēšikas)** – **prie nugrimzdusio laivo**. Ten būna gerų plekšnių, bet baisoka žvejoti, nes tinklas gali užsikabinti ir virsti draiskanomis. Reikia gero žinovo, kad galėtų Plėsėjų išžvejoti. Nuo uosto į pietvakarius toli jūroje, yra susirinkimo vieta. Kartais Paviluostos gyventojai nuplaukia iki pat Jūrkalnės, ir tada jie sako, kad pabuvojo **Suitų iškyšulyje**.“

/V. Veldrė. „Gyvenimas prie jūros“, 1938 m./

„Jūrą žvejys pažįsta taip pat gerai kaip artojas savo laukų platybes – nesvarbu, ar jis išplaukia į jūrą 20 ar 50 kilometrų, į dešinę ar į kairę – viskas jam it ranka pasiekiamas. Jūra jį taip tvirtai prie savęs prišliejusi, kad jis šių saitų negali nutraukti. Jūros pliuškėjimas žveją išsupo ir išaugino, jūros bangos kartais jį paguldo į savo glėbį. Į klausimą, ar daug žvejojate, girdisi atsakymas: „Žvejojam dažnai: strimeles žvejojame naktį ir nakties tamsybėse dažnai išvelkam pilnas valkšnas. Jei visiškai tamsu, galimybių dar daugiau. Gelsvapelekės plekšnės, menkės – jos žvejojamos dienos metu. Prieš plaukdami žvejoti, atidžiai stebime vėją, jūrą ir saulę. Bet yra ir daug karštakošių, kuriems patinka plaukti į audringą jūrą ir kovoti su ja.“

/„Pas Paviluostas žvejus“, „Kuržemės žodis“ („Kurzemes Vārds“), Nr. 192, 1938-08-26/

„Šiandien yra taip pat kaip senais gerais laikais“, – patenkinti sako akgalniečiai. Jie mano, kad Dievas atlygino už užsitęsusią žiemą, praleistą be užsiėmimo, ir už ilgą bei kantrų laukimą, nes šį pavasarį jūra Paviluostas žvejams dar visiškai nieko nebuvo davusi. Kiek buvo metama tinklų, jie visada pasirodydavo esantys tušti. „Toks jau mūsų darbas, kuriame nieko neįmanoma prognozuoti...“.

/„Pilna valtis sidabrėlio“, „Kuržemės žodis“ („Kurzemes Vārds“), 2010-04-23/